

Opinion of the Board (Art. 64)

Advies 11/2020 over het ontwerpbesluit van de bevoegde toezichthoudende autoriteit van Ierland betreffende de goedkeuring van de accreditatie-eisen van een toezichthoudend orgaan op de gedragscode overeenkomstig artikel 41 van de AVG

Vastgesteld op 25 mei 2020

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Inhoudsopgave

1	SAMENVATTING VAN DE FEITEN	4
2	BEOORDELING	4
2.1	Algemene redenering van het Comité met betrekking tot de ingediende ontwerp- accreditatie-eisen	4
2.2	Analyse van de Ierse accreditatie-eisen voor toezichthoudende organen op de gedragscode 5	
2.2.1	ALGEMENE OPMERKINGEN	6
2.2.2	ONAFHANKELIJKHEID	6
2.2.3	BELANGENCONFLICT	7
2.2.4	DESKUNDIGHEID.....	8
2.2.5	VASTGESTELDE PROCEDURES EN STRUCTUREN	8
2.2.6	TRANSPARANTE BEHANDELING VAN KLACHTEN	8
2.2.7	COMMUNICATIE MET DE IERSE TOEZICHTHOUDER	9
2.2.8	MECHANISMEN VOOR TOETSING VAN DE CODE	9
2.2.9	RECHTSPOSITIE	9
3	CONCLUSIES / AANBEVELINGEN	10
4	SLOTOPMERKINGEN	10

Het Europees Comité voor gegevensbescherming

Gezien artikel 63, artikel 64, lid 1, onder c), en leden 3 tot en met 8, en artikel 41, lid 3, van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna: “AVG”),

Gezien de EER-overeenkomst en met name bijlage XI en Protocol 37, zoals gewijzigd bij Besluit nr. 154/2018 van het Gemengd Comité van de EER van 6 juli 2018,¹

Gezien de artikelen 10 en 22 van zijn reglement van orde van 25 mei 2018,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De belangrijkste taak van het Europees Comité voor gegevensbescherming (hierna: “het Comité”) is te zorgen voor de consequente toepassing van de AVG wanneer een toezichthoudende autoriteit van plan is de accreditatie-eisen van een toezichthoudend orgaan op de gedragscode goed te keuren op grond van artikel 41 van de AVG. Het doel van dit advies is dan ook om bij te dragen aan een geharmoniseerde aanpak met betrekking tot de voorgestelde eisen die een toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming moet opstellen en die van toepassing zijn tijdens de accreditatie van een toezichthoudend orgaan op de gedragscode door de bevoegde toezichthoudende autoriteit. Hoewel de AVG niet rechtstreeks een enkele reeks accreditatie-eisen oplegt, stimuleert zij wel consistentie. Het Comité probeert in zijn advies dit doel te bereiken door: ten eerste de bevoegde toezichthoudende autoriteiten te vragen hun accreditatie-eisen van toezichthoudende organen op te stellen op basis van artikel 41, lid 2 van de AVG en op basis van “Richtsnoeren 1/2019 voor gedragscodes en toezichthoudende organen in de zin van Verordening 2016/679” (hierna: “de richtsnoeren”), met de acht eisen zoals beschreven in de paragraaf over accreditatie (paragraaf 12 van de richtsnoeren); ten tweede schriftelijke begeleiding te bieden waarin de accreditatie-eisen worden toegelicht; en ten slotte hen te vragen deze eisen aan te nemen in lijn met dit advies om zo tot een geharmoniseerde aanpak te komen.

(2) Met betrekking tot artikel 41 van de AVG stellen de bevoegde toezichthoudende autoriteiten accreditatie-eisen van toezichthoudende organen voor goedgekeurde gedragscodes vast. Zij moeten echter wel het coherentiemechanisme toepassen, zodat geschikte eisen kunnen worden gesteld die ervoor zorgen dat toezichthoudende organen het toezicht op de naleving van gedragscodes op een competente, coherente en onafhankelijke wijze uitoefenen en op die manier de goede uitvoering van gedragscodes in de gehele Unie bevorderen en bijgevolg bijdragen aan de juiste toepassing van de AVG.

(3) Een gedragscode (hierna “code”) voor niet-overheidsinstanties en organen kan slechts worden goedgekeurd wanneer als onderdeel van de code een toezichthoudend orgaan (of organen) wordt geïdentificeerd en door de bevoegde toezichthoudende autoriteit wordt geaccrediteerd als zijnde in staat om effectief toezicht uit te oefenen op de code. De AVG definieert de term “accreditatie” niet.

¹ Alle verwijzingen in dit advies naar de “Unie” moeten worden gelezen als verwijzingen naar de “EER”.

In artikel 41, lid 2, van de AVG staan echter algemene eisen voor de accreditatie van het toezichthoudend orgaan. Er is een aantal eisen waaraan moet worden voldaan, voordat de bevoegde toezichthoudende autoriteit een toezichthoudend orgaan kan accrediteren. Gedragscodehouders zijn verplicht toe te lichten en aan te tonen hoe hun voorgestelde toezichthoudend orgaan voldoet aan de in artikel 41, lid 2, van de AVG gestelde eisen voor het verkrijgen van een accreditatie.

(4) Hoewel de vereisten voor accreditatie van toezichthoudende organen onderworpen zijn aan het coherentiemechanisme, moet bij de ontwikkeling van de accreditatie-eisen zoals bepaald in de richtsnoeren rekening worden gehouden met de sector of specifieke kenmerken van de code. Bevoegde toezichthoudende autoriteiten mogen met betrekking tot de omvang en de specifieke kenmerken van elke code zelf beslissen en moeten rekening houden met hun relevante wetgeving. Het doel van het advies van het Comité is dan ook significante inconsistenties te vermijden die de prestaties van de toezichthoudende organen en daarmee de reputatie van AVG-gedragscodes en hun toezichthoudende organen kunnen aantasten.

(5) In dit verband zullen de door het Comité aangenomen richtsnoeren dienen als leidraad in het kader van het coherentiemechanisme. Het Comité heeft in de richtsnoeren met name verduidelijkt dat, hoewel de accreditatie van een toezichthoudend orgaan alleen geldt voor een specifieke code, een toezichthoudend orgaan kan worden geaccrediteerd voor meer dan één code, mits het orgaan voldoet aan de vereisten voor accreditatie voor elke code.

(6) Het advies van het Comité zal overeenkomstig artikel 64, lid 3, van de AVG in samenhang met artikel 10, lid 2, van het reglement van orde van het Comité worden vastgesteld binnen acht weken na de eerste werkdag nadat de voorzitter en de bevoegde toezichthoudende autoriteit hebben besloten dat het dossier volledig is. De voorzitter kan besluiten deze termijn met zes weken te verlengen, rekening houdend met de complexiteit van de aangelegenheid.

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

1 SAMENVATTING VAN DE FEITEN

1. Op grond van artikel 64, lid 1, onder c) heeft de Ierse toezichthoudende autoriteit (hierna: “Ierse toezichthouder”) haar ontwerpbesluit met de accreditatie-eisen voor een toezichthoudend orgaan op de gedragscode aan het Comité voorgelegd voor advies met het oog op een coherente aanpak op het niveau van de Unie. De beslissing ten aanzien van de volledigheid van het dossier is genomen op 13 februari 2020.
2. In overeenstemming met artikel 10, lid 2, van het reglement van orde van het Comité heeft de voorzitter vanwege de complexiteit van de onderhavige zaak besloten de aanvankelijke periode van acht weken voor vaststelling van het advies te verlengen met nog eens zes weken.

2 BEOORDELING

2.1 Algemene redenering van het Comité met betrekking tot de ingediende ontwerp-accreditatie-eisen

3. Alle accreditatie-eisen die voor advies aan het Comité worden voorgelegd, moeten volledig voldoen aan de criteria van artikel 41, lid 2, van de AVG en in overeenstemming zijn met de acht gebieden die door het Comité in de richtsnoeren worden geschetst in het punt over accreditatie (paragraaf 12, bladzijden 21–25). Het advies van het Comité is gericht op het waarborgen van coherentie en een correcte toepassing van artikel 41, lid 2, van de AVG ten aanzien van het ingediende ontwerp.
4. Dit betekent dat, bij het opstellen van de vereisten voor de accreditatie van een orgaan voor het toezicht op codes volgens artikel 41, lid 3, en artikel 57, lid 1, onder p), van de AVG, alle toezichthoudende autoriteiten deze fundamentele basisvereisten zouden moeten dekken zoals bepaald in de richtsnoeren en het Comité kan aanbevelen dat de toezichthoudende autoriteiten hun ontwerpen dienovereenkomstig wijzigen om coherentie te waarborgen.
5. Voor elke code die betrekking heeft op een niet-overheidsinstantie of orgaan, is een geaccrediteerd toezichthoudend orgaan nodig. De AVG verzoekt toezichthoudende autoriteiten, het Comité en de Commissie uitdrukkelijk “de opstelling van gedragscodes [te bevorderen] die, met inachtneming van de specifieke kenmerken van de diverse gegevensverwerkingssectoren en de specifieke behoeften van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, moeten bijdragen tot de juiste toepassing van [de AVG]” (artikel 40, lid 1, van de AVG). Daarom erkent het Comité dat de eisen geschikt moeten zijn voor verschillende soorten codes, die gelden voor sectoren van verschillende grootte, rekening houdend met verschillende belangen en verwerkingsactiviteiten dekken met verschillende risiconiveaus.
6. Op sommige gebieden zal het Comité de ontwikkeling van geharmoniseerde eisen ondersteunen door de toezichthoudende autoriteit aan te moedigen de verstrekte voorbeelden louter als verduidelijking te beschouwen.
7. Wanneer dit advies niet ingaat op een specifieke eis, betekent dit dat het Comité de Ierse toezichthouder niet vraagt om verdere actie te ondernemen.
8. Dit advies gaat niet in op door de Ierse toezichthouder ingediende zaken die buiten het toepassingsgebied van artikel 41, lid 2, van de AVG vallen, zoals verwijzingen naar de nationale wetgeving. Het Comité merkt evenwel op dat de nationale wetgeving waar nodig in overeenstemming met de AVG moet zijn.

2.2 Analyse van de Ierse accreditatie-eisen voor toezichthoudende organen op de gedragscode

9. Overwegende dat:
 - a. artikel 41, lid 2, van de AVG een lijst bevat van accreditatievoorwaarden waaraan een toezichthoudend orgaan moet voldoen om te worden geaccrediteerd;
 - b. artikel 41, lid 4, van de AVG vereist dat alle codes (met uitzondering van die met betrekking tot overheidsinstanties conform artikel 41, lid 6) een geaccrediteerd toezichthoudend orgaan hebben; en
 - c. artikel 57, lid 1, onder p) en q), van de AVG bepaalt dat een bevoegde toezichthoudende autoriteit de accreditatie-eisen voor toezichthoudende organen moet opstellen en bekendmaken en de accreditatie van een orgaan voor toezicht op gedragscodes moet uitvoeren,

is het Comité de volgende mening toegedaan:

2.2.1 ALGEMENE OPMERKINGEN

10. Het Comité ondersteunt de ontwikkeling van vrijwillige nalevingsactiviteiten, met inbegrip van de opstelling van gedragscodes die moeten bijdragen tot de juiste toepassing van de AVG door verschillende sectoren van verschillende grootte en die verwerkingsactiviteiten dekken met verschillende risiconiveaus. In dit verband ondersteunt het Comité de nadruk die de Ierse toezichthouder heeft gelegd op de specifieke behoeften van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen.
11. Het Comité merkt op dat de Ierse toezichthouder een aantal voorbeelden heeft gegeven die over het geheel genomen helpen bij de interpretatie van het ontwerpbesluit. Een aantal voorbeelden is echter meer geschikt als eis dan als voorbeeld. Het Comité beveelt de Ierse toezichthouder daarom aan om het ontwerp dienovereenkomstig te herzien.
12. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder aan om in het ontwerp van de accreditatie-eisen enkele voorbeelden op te nemen van de informatie of documenten die aanvragers moeten indienen wanneer zij de accreditatie aanvragen.

2.2.2 ONAFHANKELIJKHEID

13. Het Comité is van mening dat er vier gebieden zijn waarop het toezichthoudend orgaan moet laten zien onafhankelijk te zijn: 1) juridische en besluitvormingsprocedures; 2) financieel; 3) organisatorisch; 4) verantwoording.² Met betrekking tot de eisen van de Ierse toezichthouder lijken het eerste en derde gebied te worden bestreken door paragraaf 1.1 over “Structuur, bevoegdheid en taken” en lijkt het tweede gebied onder paragraaf 1.2 getiteld “Begroting en middelen” te vallen. Het Comité merkt echter op dat er niet wordt verwezen naar het vierde gebied over verantwoording.
14. In dit verband merkt het Comité op dat het toezichthoudend orgaan in staat moet zijn “verantwoording” aan te tonen voor zijn beslissingen en handelingen om als onafhankelijk te worden beschouwd. De Ierse toezichthouder moet verduidelijken welk bewijsmateriaal van het toezichthoudend orgaan wordt verwacht om zijn verantwoording aan te tonen. Dit kan worden gedaan door bijvoorbeeld de rollen, het besluitvormingskader en zijn rapportageprocedures te beschrijven en door beleid op te stellen om het bewustzijn van de beheersstructuren en de bestaande procedures onder de medewerkers te vergroten. Het Comité beveelt de Ierse toezichthouder daarom aan de bovenstaande eisen met betrekking tot de verantwoordingsplicht van het toezichthoudend orgaan te beschrijven.
15. Wat betreft paragraaf 1.1.2 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder, waarin het vraagstuk van het interne toezichthoudende orgaan aan de orde wordt gesteld, is het Comité van oordeel dat dit orgaan niet alleen onafhankelijk moet zijn van de grotere entiteit, maar ook van de groepsstructuur als geheel. Overeenkomstig punt 65 van de richtsnoeren, waarin een intern toezichthoudend orgaan wordt voorgesteld, moeten het personeel, het beheer, de verantwoording en de taak zijn gescheiden van andere terreinen van de organisatie. Dat kan op diverse manieren worden bereikt, bv. met behulp van doeltreffende organisatorische en informatiebarrières en aparte

² Het EDPB heeft deze gebieden in meer detail uitgewerkt in advies 9/2019 over het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Oostenrijkse toezichthoudende autoriteit voor een toezichthoudend orgaan op de gedragscode overeenkomstig artikel 41 van de AVG.

rapportagebeheerstructuren voor de vereniging en het toezichthoudend orgaan. Het toezichthoudend orgaan moet vrij van instructies kunnen handelen en gevrijwaard zijn tegen iedere vorm van sancties of bemoeienis als gevolg van de uitvoering van zijn taak. In dit verband spoort het Comité de Ierse toezichthouder aan deze paragraaf beter uit te leggen en te verduidelijken dat onafhankelijkheid moet worden gewaarborgd tegenover de grotere entiteit, met name de gedragscodehouder.

16. Wat betreft paragraaf 1.2.1 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder is het Comité van mening dat het bestaan van voldoende financiële en andere middelen gepaard moet gaan met de benodigde procedures om de werking van de gedragscode in de loop van de tijd te waarborgen. Het Comité beveelt daarom aan dat de Ierse toezichthouder de toelichting wijzigt door een verwijzing naar deze procedures op te nemen.
17. Het Comité onderstreept dat de gedragscodehouders moeten kunnen aantonen dat het voorgestelde toezichthoudende orgaan beschikt over voldoende middelen en personeel om zijn taken naar behoren te verrichten. Met name staan de middelen in verhouding tot het verwachte aantal bij de gedragscode aangesloten leden en de complexiteit of het risiconiveau van de desbetreffende gegevensverwerking (zie punt 73 van de richtsnoeren). Het Comité merkt op dat in paragraaf 1.2.4 van de ontwerp-eisen van de Ierse toezichthouder in dit verband een aantal criteria ontbreken die zouden moeten worden gebruikt om de toereikendheid van de middelen en het personeel van het toezichthoudende orgaan te meten. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan om enkele aanvullende details aan de ontwerp-eisen toe te voegen, zoals het verwachte aantal bij de gedragscode aangesloten leden en de complexiteit of het risiconiveau van de desbetreffende gegevensverwerking.
18. Wat betreft het gebruik van onderaannemers merkt het Comité op dat in paragraaf 1.2.5 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder staat vermeld dat “het toezichthoudend orgaan ook bij het gebruik van onderaannemers verantwoordelijk blijft”. Het toezichthoudend orgaan moet de eindverantwoordelijke zijn voor alle besluiten die worden genomen in verband met zijn toezichthoudende functie. Daarom spoort het Comité de Ierse toezichthouder aan om te specificeren dat, niettegenstaande de verantwoordelijkheid en verplichtingen van onderaannemers, het toezichthoudend orgaan altijd de eindverantwoordelijke is voor de besluitvorming en de naleving. Daarnaast is het Comité van mening dat het toezichthoudend orgaan, zelfs als er onderaannemers worden ingeschakeld, de doeltreffende controle van de door de aanbestedende entiteit verleende diensten moet waarborgen. Het Comité beveelt de Ierse toezichthouder aan om deze verplichting expliciet aan het ontwerp van de accreditatie-eisen toe te voegen.

2.2.3 BELANGENCONFLICT

19. Het Comité erkent dat een van de grootste risico's voor het toezichthoudend orgaan het risico voor zijn onpartijdigheid is. Het Comité merkt op dat een dergelijk risico niet alleen kan voortvloeien uit de verlening van diensten aan de bij de gedragscode aangesloten leden, maar ook uit de brede waaier aan activiteiten die het toezichthoudend orgaan voor gedragscodehouders (met name in het geval van een intern toezichthoudend orgaan) of andere relevante organen uit de betrokken sector verricht. In dit verband spoort het Comité de Ierse toezichthouder aan om de eis in punt 2.1 in algemenere bewoordingen te formuleren en aanvullende toelichtingen en voorbeelden van situaties te geven waarin er geen sprake is van een belangenconflict. Het kan hierbij onder meer gaan om diensten die louter administratieve of organisatorische bijstand of ondersteunende activiteiten behelzen die de onpartijdigheid van het toezichthoudend orgaan niet beïnvloeden.

2.2.4 DESKUNDIGHEID

20. Wat betreft de toelichting in paragraaf 3 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder (“Deskundigheid”) merkt het Comité op dat alle gedragscodehouders uit hoofde van de richtsnoeren gehouden zijn toe te lichten en aan te tonen “waarom hun voorstellen voor toezicht passend en in de praktijk haalbaar zijn” (zie punt 41 van de richtsnoeren). In dit verband moeten alle codes van toezichthoudende organen uitleggen welk deskundigheidsniveau het toezichthoudend orgaan moet hebben om de toezichtsactiviteiten van de code effectief te kunnen uitoefenen. Om die reden moet de gedragscodehouder, teneinde het vereiste deskundigheidsniveau van het toezichthoudend orgaan te beoordelen, rekening houden met factoren als de omvang van de betreffende sector, de verschillende betrokken belangen en de risico’s van de verwerkingsactiviteiten die het onderwerp zijn van de code. Dit zou ook van belang zijn als er verschillende toezichthoudende organen zijn, aangezien de code ertoe zal bijdragen dat er een uniforme toepassing is van de deskundigheidsvereisten voor alle toezichthoudende organen met betrekking tot dezelfde code.
21. Wat betreft paragraaf 3.3 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder en de verwijzing naar “werkervaring, opleiding en deskundigheid”, spoort het Comité de Ierse toezichthouder in overeenstemming met de richtsnoeren (punt 69) aan in de tekst van de eis zelf te verduidelijken welk type werkervaring nodig is (d.w.z. ervaring in het toezicht op naleving, zoals activiteiten op het gebied van audits, toezicht of kwaliteitsborging).
22. Wat betreft paragraaf 3.4 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder is het Comité van mening dat dit beter moet worden afgestemd op de paragrafen 3.1, 3.2 en 3.3 om verwarring met betrekking tot het toepassingsgebied van paragraaf 3.4 in verband met de drie voorgaande delen te voorkomen. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan de relatie tussen deze paragrafen te verduidelijken door te specificeren dat het toezichthoudende orgaan in elk geval moet voldoen aan de deskundigheidsvereisten in de paragrafen 3.1, 3.2 en 3.3 en dat aan nadere of specifieke deskundigheidsvereisten alleen hoeft te worden voldaan indien daarin is voorzien in de gedragscode.

2.2.5 VASTGESTELDE PROCEDURES EN STRUCTUREN

23. Het Comité merkt op dat in de paragrafen 4.2 en 4.3 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder wordt verwezen naar de complexiteit en verbonden risico’s als onderdeel van de criteria waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vaste procedures om toe te zien op naleving van de code door bij de gedragscode aangesloten leden en voor de periodieke toetsing van de werking van de code. Omwille van de duidelijkheid spoort het Comité de Ierse toezichthouder aan om aan te geven dat de complexiteit en de risico’s betrekking hebben op de betreffende sector en de gegevensverwerkingsactiviteiten waarop de code van toepassing is.
24. Wat betreft de paragrafen 4.2 tot en met 4.5 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder is het Comité van mening dat enige duidelijkheid kan worden geboden ten aanzien van de periodieke toetsing. Dit kan samen met de betekenis van “periodiek” en “ad hoc” worden verduidelijkt in de toelichting, met name aan de hand van voorbeelden.

2.2.6 TRANSPARANTE BEHANDELING VAN KLACHTEN

25. Wat betreft de toelichting die wordt gegeven aan het begin van paragraaf 5 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder (“Transparante behandeling van klachten”) en in de laatste zin van dit artikel is het Comité van mening dat moet worden gespecificeerd wat de “overige

activiteiten van het toezichthoudend orgaan” zijn. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan te verduidelijken dat deze term naar toezichtactiviteiten anders dan formele besluiten verwijst.

2.2.7 COMMUNICATIE MET DE IERSE TOEZICHTHOUDER

26. Volgens de toelichting in paragraaf 6 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder “is er voor het voorgestelde toezichthoudend orgaan een kader waarbinnen het doeltreffend met de coördinator voor gegevensbescherming kan communiceren *over handelingen* die door hem zijn verricht in verband met het toezicht op de naleving van de gedragscode”. In dit verband is het Comité van mening dat moet worden verduidelijkt dat niet elke afzonderlijke door het toezichthoudend orgaan verrichte handeling zal worden meegedeeld aan de Ierse toezichthouder. Het Comité onderstreept dat het meedelen van elke afzonderlijke handeling het risico met zich mee zou kunnen brengen dat de Ierse toezichthouder wordt overspoeld door een overdaad aan gegevens. Dezelfde opmerking geldt voor paragraaf 6.2 en de vermelding “de uitkomst van een audit, toetsing of onderzoek van de naleving van de code door een bij de gedragscode aangesloten lid” evenals voor paragraaf 6.3 en de verwijzing naar de “procedure voor het melden van klachten die hij heeft ontvangen bij de coördinator voor gegevensbescherming”. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan het ontwerp dienovereenkomstig te wijzigen en aan te geven dat over het algemeen niet alle klachten en elk(e) afzonderlijk(e) handeling, audit, toetsing of onderzoek ten aanzien van bij de gedragscode aangesloten leden aan de Ierse toezichthouder worden meegedeeld.
27. Eveneens wat betreft paragraaf 6.2 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder lijkt het gegeven voorbeeld te impliceren dat de documentatie met betrekking tot “elke audit of toetsing of elk onderzoek naar de naleving van de gedragscode door een aangesloten lid” of “elke toetsing van eerder toegepaste uitsluitingen of schorsing van de gedragscode” op verzoek aan de Ierse toezichthouder beschikbaar zal worden gesteld. Uit de tekst van de eis zelf blijkt echter niet of de melding aan de Ierse toezichthouder zal worden gedaan op initiatief van het toezichthoudende orgaan (d.w.z. ongeacht een eventueel verzoek van de toezichthoudende autoriteit) of op verzoek van de Ierse toezichthouder. Daarom spoort het Comité de Ierse toezichthouder aan om het voorbeeld aan te passen om deze kwestie te verduidelijken.

2.2.8 MECHANISMEN VOOR TOETSING VAN DE CODE

28. Het Comité merkt op dat in paragraaf 7.3 van de ontwerp-eisen staat dat het toezichthoudend orgaan updates, wijzigingen en/of uitbreidingen van de code zal toepassen en uitvoeren. Daar de gedragscodehouder verantwoordelijk is voor het bijwerken van de gedragscode, is het Comité van mening dat, om verwarring te voorkomen, de gedragscodehouder moet worden vermeld. Paragraaf 7.3 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder zou bijvoorbeeld als volgt kunnen worden gewijzigd: “Het toezichthoudend orgaan zal updates, wijzigingen en/of uitbreidingen van de code toepassen en uitvoeren, zoals besloten door de gedragscodehouder”. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan om het ontwerp dienovereenkomstig te wijzigen.

2.2.9 RECHTSPOSITIE

29. Wat betreft paragraaf 8 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder merkt het Comité op dat het ontwerp van de accreditatie-eisen geen bepaling bevat waarin expliciet wordt gesteld dat het toezichthoudend orgaan in de Europese Economische Ruimte moet zijn gevestigd. Het Comité is van mening dat toezichthoudende organen een vestiging binnen de EER moeten hebben.

Hierdoor kan worden gewaarborgd dat zij de rechten van betrokkenen eerbiedigen, klachten behandelen en onder doeltreffend toezicht van de bevoegde toezichthoudende autoriteit staan zodat de naleving van de AVG kan worden gewaarborgd. Het Comité beveelt aan dat de Ierse toezichthouder vereist dat het toezichthoudend orgaan een vestiging in de EER heeft.

30. Overeenkomstig paragraaf 8.2 van het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthouder beschikt het toezichthoudend orgaan over financiële middelen zodat overeenkomstig artikel 83, lid 4, onder c), van de AVG geldboeten kunnen worden opgelegd aan het toezichthoudend orgaan en kunnen worden voldaan. Het Comité is van oordeel dat de financiële draagkracht geen beletsel mag vormen voor de accreditatie van kleine of middelgrote toezichthoudende organen. Het volstaat als het juridisch mogelijk is om een boete opgelegd te krijgen. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan deze eis te schrappen of de formulering af te zwakken en te verwijzen naar de algemene verantwoordelijkheden van het toezichthoudend orgaan. Daarnaast moet de derde alinea van het voorbeeld zoals vermeld in paragraaf 8.3 van het ontwerp van de eisen dienovereenkomstig worden gewijzigd, en het Comité spoort de Ierse toezichthouder aan dit te doen.
31. Tegelijkertijd is het Comité van mening dat het bestaan van voldoende financiële en andere middelen gepaard moet gaan met de benodigde procedures om de werking van de gedragscode in de loop van de tijd te waarborgen. Het Comité spoort de Ierse toezichthouder daarom aan om de toelichting aan te passen en hierin een verwijzing naar langetermijnfinanciering op te nemen.

3 CONCLUSIES / AANBEVELINGEN

32. Het ontwerp van de accreditatie-eisen van de Ierse toezichthoudende autoriteit bergt het risico in zich van een incoherente toepassing van de accreditatie van toezichthoudende organen. De volgende wijzigingen moeten worden aangebracht:
33. Als algemene opmerkingen beveelt het Comité aan dat de Ierse toezichthouder:
 1. het ontwerp aanpast en hierin een duidelijk onderscheid maakt tussen voorbeelden en eisen.
34. Ten aanzien van “onafhankelijkheid” beveelt het Comité aan dat de Ierse toezichthouder:
 1. een verwijzing naar de verantwoording van het toezichthoudend orgaan opneemt;
 2. in paragraaf 1.2.1 een verwijzing opneemt naar de procedures die de werking van de gedragscode in de loop van de tijd waarborgen;
 3. in paragraaf 1.2.5 de verplichting voor het toezichthoudend orgaan opneemt om doeltreffend toezicht op de door zijn onderaannemers verrichte diensten te waarborgen.
35. Ten aanzien van de “rechtspositie” beveelt het Comité aan dat de Ierse toezichthouder:
 1. in paragraaf 8 vereist dat het toezichthoudende orgaan een vestiging in de EER heeft.

4 SLOTOPMERKINGEN

36. Dit advies is gericht tot de Ierse toezichthoudende autoriteit en wordt bekendgemaakt op grond van artikel 64, lid 5, onder b), van de AVG.

Vastgesteld

37. Overeenkomstig artikel 64, leden 7 en 8, van de AVG deelt de Ierse toezichthouder de voorzitter binnen twee weken na ontvangst van het advies langs elektronische weg mee of zij haar ontwerpbesluit zal wijzigen dan wel handhaven. Binnen dezelfde termijn verstrekt zij het gewijzigde ontwerpbesluit of, indien zij niet van plan is het advies van het Comité op te volgen, geeft zij de redenen op waarom zij voornemens is het advies geheel of gedeeltelijk niet op te volgen.
38. De Ierse toezichthouder zal het uiteindelijke besluit aan het Comité meedelen zodat het overeenkomstig artikel 70, lid 1, onder y), van de AVG kan worden opgenomen in het register van besluiten die onderworpen zijn aan het coherentiemechanisme.

Voor het Europees Comité voor gegevensbescherming

De voorzitter

(Andrea Jelinek)